

[Chr. Christensen]

I maj i år indgik kristeligt folkeparti som bekendt et forlig om den økonomiske politik for 1981 sammen med socialdemokratiet, det radikale venstre og centrum-demokraterne. Formålet med dette forlig var at rette op på dansk økonomi og først og fremmest stoppe nedturen mod afgrunden. Midlerne var en betydelig produktionsstøtte til erhvervslivet, besparelser på den offentlige sektor og en opbremsning af forbruget offentligt såvel som privat, men på en socialt rimelig måde.

At rette op på vor dårlige økonomi er en både alvorlig og kompliceret, men nødvendig opgave for folketinget at gå ind i.

Vi havde håbet, at et bredt flertal her i tinget ville have lagt ryg til denne påtrængende opgave, men da to af de store partier sagde nej til at medvirke, blev ansvaret for opgavens løsning skubbet over på de mindre partier, herunder altså også kristeligt folkeparti. Da vi betragter os som fuldgyldige og fuldt ansvarlige medlemmer af folketinget, kunne vi ikke bare lægge armene over kors, men måtte gå ind i seriøse forhandlinger med henblik på at finde en løsning. Det forlig, der blev resultatet af forårets forhandlinger, griber jo hårdt ind over for den enkelte borgers økonomi, og vi har derfor med spænding fulgt den økonomiske udvikling siden forligets indgåelse. Ville det lykkes at bremse den negative økonomiske udvikling?

Her ved indgangen til det folketingsår, hvor forliget skal stå sin prøve, er det naturligvis med stor interesse, vi har noteret os nationalbankdirektør Hoffmeyers udtalelse for kort tid siden om, at det danske samfunds gliden mod den økonomiske afgrund nu er standset. Selv om sidste års kronejustering og det indkomstpolitiske indgreb over for dyrtidspportionerne i december – for øvrigt en af de få ting i julepakken, vi stemte for – er med i årsagssammenhængen her, ser vi alligevel i nationalbankdirektørens udtalelse en bekræftelse på, at vi er ved at få realiseret noget af den målsætning, vi havde for øje, da vi indgik majforliget om den økonomiske politik. De lidt optimistiske toner, der er anslået af nationalbankdirektøren, underbygges nok delvis af en række momenter i den økonomiske udvikling. Der er således sket en nedgang i inflationstakten, der har vist sig tegn til forbedring af handelsbalancen, der er sket en opbremsning i omkostningsstigningerne, og der er registreret en

nedgang i forbrugsefterspørgselen. Der har også været en afmatning i stigningstakten i lønudviklingen, og så er der nu her for nylig kommet den længe ventede diskontonesættelse.

Der er altså noget, der tyder på, at den økonomiske politik, der blev fastlagt i majforliget, vil begynde at give positive resultater. Det er derfor afgørende, at forligets stramme linje bliver fastholdt i den kommende samling. Det gælder både ved behandlingen af finanslovsforslaget her i tinget i den kommende tid og under forårets forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter.

Men når jeg har sagt det, er det også meget vigtigt at få sagt, at vi må erkende, at den udvikling, vi nu svagt kan konstatere, på ingen måde er udtryk for en endelig løsning af vore økonomiske problemer, men blot udtryk for, at vi har taget nogle skridt i den rigtige retning. Dette understreges jo også klart af den nu offentliggjorte finansredogørelse. Jeg synes, det er godt, den redegørelse er kommet frem på et sådant tidspunkt, at den kan indgå i denne debat.

Der ligger stadig alvorlige økonomiske problemer foran os: betalingsbalanceunderskuddet er stigende, det samme er gælden til udlandet, og mange virksomheder i by og på land kæmper på fallittens rand. Opbremsningen har sendt adskillige tusinde ud i arbejdsløshed, og arbejdsløshedstallet vokser foruroligende og vil gøre det fremover, ikke mindst inden for byggesektoren. Og trods hjælp til landbruget er mange landmænd i overhængende fare for at måtte standse den animalske produktion, ja, en del har allerede givet op.

På begge områder må der straks fra folketingets side sættes ind med hjælpeforanstaltninger. Foruden gældssanerings- og rentetilskudsordningerne og forlængelse af tørkelåneordningen søges nu gennemført en henstandsordning for 2 terminer til lav forrentning samt en forbedring af K-låneordningen og en lempelse af kapitalvindingsskatten og flere andre ting. Men derudover er der hårdt brug for ekstra kapital til hjælp for de akut vanskeligt stillede landmænd. Vi må også appellere til andre samfundsgrupper om forståelse for, at denne hjælp skal ydes, hvis vi ikke skal miste store mængder af animalske produkter til eksport. Det kan vort samfund ikke klare.